

אולפנת אמי"ת אור"ה - בית חינוך

הידיעון השבועי

פרשת נצבים - וילך

איך עושים את המעבר הזה? איך עוברים ממצב של חיי עבדות של מאות שנים לתפיסה קיומית של עם חופשי? לוקח קצת זמן, ללא ספק. אבל בסוף זה נטמע. ככל שנה, כשאני מלמדת את נוסא השואה, מצביעה תלמידה ושואלת - בתמיחה גדולה - איך היהודים הסכימו לחיות ככה? בהתחלה עם מאבקות חברתיות, ואז חוקיות, ואז אטאט ומצואות של תת אנוש... - איך הם נתנו לזה להתרחש? וכמו ככל שנה, אני תמיד צונה שהאפה הלו מדהימה בציוני! היא השאפה שמוכיחה שאנחנו חיים כעם חופשי; יהודי אירופה, שהיו מוראליים - שנים על גבי שנים - בחיים שתלויים באחרותיו של השלטון, שלא היו להם צבא או מדינה או כל דרך להתאונן - מלבד חסדי שמים, לא יכלו לעשות הרבה מעבר להתנצלות רוחנית או פרצי התנצלות מקומיים.

וצכשיו, כשתלמיד מדבר עברית, חיי חיים יהודיים בא"י, יש לו צבא, ממשלה ושלטון חוק ישראלי - שאף את השאפה הלו, זה סימן שהוא לא מבין קיומ של חיים באלות. זה סימן שניצחנו.

בסיר המצורף של גלדה, ניתן לראות את הקושי במעבר התפיסתי: שבוע לפני חיי "עבדות"... האם יש בכוחה של השבת להעביר אותנו למצב של אופנה? סימני

הקריאה בסוף הסיר מלמדים שכן. יש בכוחה. אבל זה תלוי - לא מצט, ואולי בעיקר - בנו. שבת שלום!

הדליקו נר שתו יין. השבת קטפה בלאט את השמש השוקעת. השבת יורדת בלאט ובידה שושנת הרקיעים.

איך תשתול השבת פרח עצום ומאיר בלב צר ועיוור? איך תשתול השבת את ציץ המלאכים בלב בשר משונע והולל? התצמח שושנת האלמוות בדור של עבדים להרס, בדור של עבדים למוות?! למוות, בדור של עבדים להרס, למוות.

הדליקו נר! שתו יין! השבת יורדת בלאט ובידה הפרח, ובידה השמש שוקעת...

(הדליקו נר / זלדה)

פרשת השבוע / הרב נעם הכהן

מה עניין פרעה אצל ערפה?!

כמעט מידי בוקר וצהריים עומד האדם לפני ה', עם סיומה של תפילת עמידה ומכה על חזהו. "אשמנו", "בגדנו", "גזלנו"... בתוך הרשימה האלפא-ביתית הזו אנו מגיעים אל "קישינו עורף".

מה עניינה של הקשיית העורף?

בראשית ברא אלוקים עולם. על מנת ליצור מרחב כזה "העלים" ה' כביכול את עצמו. הסתיר וצמצם כביכול את נוכחותו ויצר לאדם מרחב חיים. מרחב בו האדם מסוגל לפעול, ליצור, לחשוב, ללמוד ולחדש.

מגמת חייו של האדם היא לחדש ולגלות את המפגש עם האל. לעמוד לפניו יתברך ליצור שיח ודיאלוג ולזהות בכל עלילות חייו את המקום הזה.

יש ואדם צועד עם הפנים קדימה. מפנים בכל צעד מצעדי חייו את המפגש המתמיד עם האל ומעמיק את עמידתו זו. הוא לומד ומשכיל בכל זמן אפשרי לראות את יד ה' ומקיים בעצמו "בכל דרכיך דעהו", "את פנייך ה' אבקש".

ויש אשר מפנה את עורף. מסובב את גבו. לא חי בתודעה העמוקה הזו. אינו שת אל ליבו ואת דעתו אינו מכוון ללמוד ולהשכיל דעת אלוקים. אינו מבקש להנכיח את מציאות ה' בחייו. גם כאשר אור ה' זורח עליו, עצם הפניית העורף אינה מאפשרת לו להיחשף לאור הגדול.

הקשיית העורף זהו התבוססות במצב הזה. זוהי הקשחת המצב של הפניית העורף והעמקת הסתרת הפנים מצדנו כלפינו יתברך.

פרעה אם נקרא את שמו בהיפוך אותיות הרי לפנינו ערפה.

ערפה הייתה רגע אחד לפני הגאולה הגדולה. במסגרת זו לא ארחיב על דמותה ועניינה אך ברור לנו מתוך שמה – היא אינו חיה בתודעה של הארת פנים וצעידה קדימה מתוך עניין והבנה שכל צעד מקדם אותנו למפגש עמוק יותר ומאיר עם הבורא. היא מפנה עורף. אינה מקשיבה ללחשי ורחשי הרו האלוקי הטמון במציאות החיים. בשורשי ההויה. היא מפנה את גבה. מסלקת את פניה ומשאירה אותנו עם ערפה שלה.

פרעה.

שיא של הקשחת עורף. של תנועת חיים פגומה הרואה בכלם אשמים חוץ ממנו. שאינו יודע להטות אוזן לקול ה' בכת, בהדר, באש ובמים, בערוב ובשחין. שרק מגביר את הקשחת אוטם כל חושיו נוכח המציאות האלוקית.

לעומת מציאות פרעונית זו, הקיימת בכל אחד מאיתנו ועליה כולנו מבקשים לתקן מידי יום ביומו (למעט שבתות וימי מועד), לעומתה כולנו נקראים – "בא אל פרעה". לתקן את הפניית עורף זו.

לשנות את מגמת החיים ולצעוד עם הפנים. עם כל הפגמת תודעת המפגש עם הבורא. חיים של פנימיות. של הקשבה. של שיח ודיאלוג מתמיד.

שבת שלום.

שבת של גאולת והארת פנים.

נעם.

השבוע באולפנה

ר"ח שבט התקבל באולפנה בתפילה חגיגית בהובלת כיתות י'. מיד לאחריו נערך "יריד למתמיד(ה)" בנות שעונות נכונה על שאלות הדף היומי ומקבלות "כרטיס למתמיד" על הרצינות בלימודן, הביאו את הכרטיסיות שצברו וקיבלו עבורן פרסים. יישר כח לאוה ולמדריכות על הארגון, ולבנות-חילכן לאורייתא!

ביום רביעי צפו בנות האולפנה בהצגת היחיד "הנסיעה האחרונה" בנושא "בטיחות בדרכים", שמספרת על איש רגיל, נהג, אשר כתוצאה מרשלנות בנהיגה גורם לפגיעה קשה ביותר של רוכב אופניים צעיר. בשל כך, הוא נשלח לרצות עונש מאסר ממושך. לאחר שחרורו, הוא רואה לעצמו כחובה וכשליחות, להתייצב בפני קהל התלמידים, לגולל בפניהם את האירועים במקום התאונה, טרם ואחרי האסון, הטרנדיה הנוראה שפקדה את משפחת הנער שהפך נכה לצמיתות, ולהבדיל אלף הבדלות, את "התפרקותה" של משפחת הנהג.

בניגוד להצגות הקיימות, "הנסיעה האחרונה" נותנת דגש רב דווקא לצד הפוגע, הנהג, להגיד, שלא רק מי שנפגע נפגע, גם מי שפוגע נפגע, הופך לקורבן של עצמו.

הרשמים היו עצומים והבנות חשו שנושא ההצגה- למרות שהוא עצוב- נגע ללבן עניין אותן, ולימד אותן רבות.

השנה ה-16 של הידיעון

עורכת: חגית לוי

ביום שישי שעבר, יצאו בנות ט"א לשבת סמינריון בעיר ערד. בנות י"א 2 עם המחנכת רעות אלימלך יצאו לערד מעט יותר מוקדם משאר הבנות ושם עשו הפרשת חלה עם כל הברכות, הבקשות והתפילות. לאחר מכן עשו קבלת שבת שמחה ומרוממת עם הרקדה, וקינחו בפעילות.

זו אכן חוויה מיוחדת ודרך נהדרת לקבל שבת טרום סמינריון.

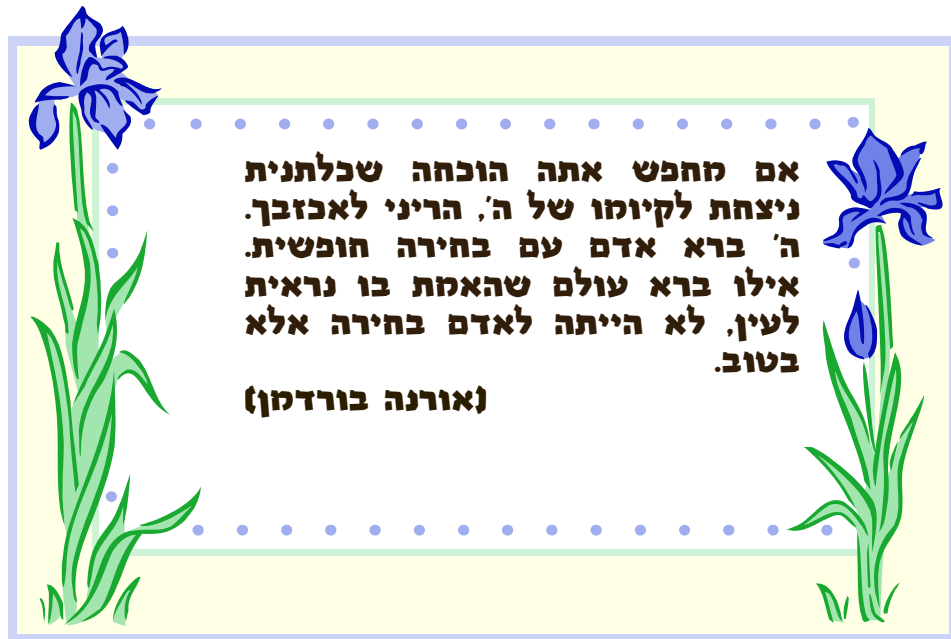

והפרשת חלה נוספת של בנות כיתת ט"י קלט של המחנכת סופיה, שנערכה בצידוף של סעודת אמנים יחד עם האמהות של תלמידות הכיתה. הבנות קלעו חלות, נשאו תפילות, ביקשו בקשות ויצרו פרח ריחני (בתוכו ציפורן) להברלה.

יֵשֶׁר כַּח גְּדוּל לְשִׁילַת הַלִּימִי, נֶעַם חַגְבִּי (י' 1) וּמְרִים בְּסִיס, רַעוּת סְרוּסִי (י' 2)
 שֶׁהֶעֱפִילוּ לְשֶׁלֶב הַשְּׁנִי בַחִידוֹן לְמוֹרֶשֶׁת הַשּׁוֹאָה. הַשֶּׁלֶב הַשְּׁנִי הוּא לְמַעֲשֵׂה שֶׁלֶב אֶחָד
 לְפָנֵי הַשֶּׁלֶב הָאֲחֵרוֹן שִׁיעֹרֵךְ בְּבִנְיַיִן הָאוֹמָה בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן לְשׁוֹאָה וּלְגִבּוֹרָה.
בהצמחה בהמשך!

אמרה לשבת

מתבואים בלוח השנה

פתרון החידה מהשבוע שעבר: הדמות היא, רבי שמשון רפאל הירש (= הרש"ר הירש), שנפטר בכ"ז טבת ה'תרמ"ט.

השבוע:

ביום זה נוסד מפעל ציוני אדיר שהציל חיים
 להבאת בני נוער מגרמניה לא"י, והשתלבות בישובים חקלאיים
 אישה מיוחדת, שחששה לגורל העם היהודי פתחה במיזם
 שלמעשה הוא עד היום קיים.

מה שם המפעל הציוני? באיזה תאריך נוסד וע"י מי?

שווה קריאה

"אבוי!" פרצה צעקת בהלה מפיו של רבי צבי הירש, רבה הצדיק של צ'ורטקוב, והנר שלאורו עשה בדיקת חמץ נפל מידי ארצה ולהבתו כבתה. "מה קרה?" הזדעקו לעומתו בני הבית. הערב הוא ליל ארבעה עשר בניסן, ליל בדיקת חמץ והשעה שעת לילה מאוחרת. במשך שעות רבות ערך הרב את בדיקת החמץ בביתו. הוא עבר מחדר לחדר, ובדק ביסודיות את תכולתו.

והנה לקראת הסוף הגיע למגירת שולחנו הפרטי, שבה הייתה טמונה תיבה. בתיבה היה אוצר של ממש, חמש מאות זהובים שחסף הרב פרוטה לפרוטה, עבור נישואי בתו. אך פתח הרב את התיבה, ועיניו חשכו: הכסף איננו!

למרות הזעזוע הקשה, סיים הרב את בדיקת החמץ. לאחר מכן התכנסו כל בני הבית והתחילו לדון במאורע הקשה. השאלה שהעסיקה אותם ביותר הייתה: מי הוא זה שגנב את הכסף? הם העלו השערות בזו אחר זו והפריכו אותן. פתאום אמר אחד מהם: "אני יודע! זה מאיר אנשיל, המשרת לשעבר!"

שקט השתרר. לאחריו, התחילו להשמע דברים המוכיחים לכאורה את נכונות ההשערה. "הרי לא מזמן הוא עזב את העיר" אמר מישהו מבני הבית, "והשמועות אומרות שהוא נשא אשה, ופתח חנות עתיקות. כנראה שעשה זאת מכספו הגנוב!"

בהתחלה לא רצה הרב להאמין לדברי משפחתו: "למה תטילו חשד במשרת הנאמן? במשך כל זמן עבודתו אצלינו, לא מצאתי בו כל זופי. דרכיו תמיד היו ישרות! אל תחשדו בכשרים!" אבל עם הזמן, כשבני הבית לא הרפו והמשיכו לדבר סרה במשרת, נכנסו דבריהם לליבו של הרב.

בני הבית שכנעו את הרב שייטע לעירו של מאיר אנשיל ויברר אצלו את העניין. ומשלא יכל הרב לעמוד בהפצרותיהם, התחיל להתכונן לנסיעה בלב כבד. בבוקרו של יום, לקח הרב את מטלטליו ועלה על עגלה שהובילה אותו אל העיר סיניאטין. כשהגיע לעיר, בירר מיד את כתובתו של מאיר אנשיל ופנה לבקרו. מאיר אנשיל מאד שמח לקראת בואו של הרב. הוא קיבלו בכבוד וערך לפניו שולחן.

כשראה הרב את פניו האצילות של מאיר אנשיל ואת הצורה שבה הוא משתדל לקיים את מצוות הכנסת האורחים, לא מצא אומץ להתחיל לדבר על הנושא שלשמו בא. אבל מאיר אנשיל, שחד עין היה, שם לב למבוכתו של רבו ואמר: "אנא רבי, רואה אני שדאגה שוכנת בליבך. גלה לי מה ארע, אולי אוכל לעזור לך?"

התחיל הרב לספר את אט אט על היעלמותם של כספי הנדוניה בביתו. הוא לא הספיק לסיים את סיפור הפרשה, ומאיר אנשיל כבר הבין מעצמו במה מדובר. הוא פתח מיד ואמר: "רבי, את חטאי אני מזכיר היום. אכן צודקים בני הבית, אני לקחתי את הכסף. עתה אני מחזיר מיד מחצית מהסכום, ואת המחצית השנייה אני אחזיר לאחר כמה חודשים."

הרב שמח מאד, שלא נכשלו הוא ובני ביתו בחשד שווא, ושהכסף הנעלם נמצא. הוא חזר לביתו עם הבשורה המשמחת, וכל בני הבית שמחו ביחד איתו. מאיר אנשיל עמד בדיבורו ולאחר כמה חודשים החזיר את הסכום הגנוב לבעליו.

וכאן יכול היה להסתיים הסיפור, אך לא כך רצה בורא העולם.

לא הרחק מבית הרב, בירכתי העיר, ניצב לו בית המזיגה. הגויים הכפריים מכל הסביבה באו לשם כדי לשתות משקאות חריפים.

יום אחד נכנס לבית המזיגה הכפרי איזלן, והגיש זהוב אחד לבעל בית המזיגה. "ראה איזו מציאה מצאתי! בכסף זה אוכל לשתות כאוות נפשי ולהזמין גם את כל חברי לשתות עמי" הוא אמר.

המוזג התפעל ממציאה כה גדולה, ונתן לכפרי את מבוקשו. כשהדבר חזר על עצמו בפעם השנייה, התפעלותו של המוזג גדלה עוד יותר. אבל כשהדבר חזר בשלישית, המוזג התחיל לחשוב לעצמו: "דבר מוזר הוא, למה אני לא מצאתי אף פעם זהובים שמתגלגלים ברחובות?" הוא החליט ללכת ולספר לשוטרים בתחנת המשטרה על הסיפור.

השוטרים יעצו לו, שבפעם הבאה כשיביא הכפרי את מציאתו, ישקה אותו עד שישתכר ואז יציא מפיו את האמת על מקור הכסף. ואכן כך היה. איזלן השיכור סיפר למוזג איך בערב

עורכת: חגית לוי

פסח התבקשה אשתו לסייד בבית הרב, ואיך ראתה שם תיבה מלאה במטבעות זהב? זיונת, חיינו אנונימי
 וכשאף אחד לא ראה, החביאה אותם בבגדיה והביאה הביתה. בבית לקח איזלן את המטבעות והחביא אותם מתחת למיטתו, וכשמתחשק לו הוא מוציא משם מטבע אחד וקונה לו משקאות חריפים. המוזג מסר את דבריו למשטרה, איזלן ואשתו נעצרו, בביתם נערך חיפוש והכסף נמצא, איזלן ואשתו הודו בגניבה.

נקישות חזקות נשמעו בשעת לילה מאוחרת על דלתו של הצדיק רבי צבי הירש. פתח הרב את הדלת ונבהל למראה עיניו. בפתח עמדו שני שוטרים... "האם עוד פעם רוצים הגויים להעליל עליה על הקהילה היהודית?" חשב הרב בדאגה. "הרב מוזמן לבוא איתנו לתחנת המשטרה" אמרו השוטרים.

כל הדרך עד תחנת המשטרה התפלל רבי צבי הירש לבורא עולם שישמור על בנו ויבטל את הגזרה שמרחת על ראשיהם. אבל כשהוא נכנס לחדרו של המפקד וראה את החיך הידידותי הנסוך על פניו הוא נרגע לחלוטין. "הגד נא לי רבי, האם אירעה בביתך גניבה בזמן האחרון?" שאל המפקד.

הרב עוד לא הספיק לענות והמפקד הוציא צרור של ארבע מאות, תשעים זהובים והניחם לפני הרב ההמום. "הנה כסף, קח אותו!" אמר המפקד וסיפר לרב את כל השתלשלות העניינים עד לתפיסת הגנבים. נטל הרב את הכסף הודה למפקד ושב לביתו, כשרגשות של צער ושמחה מעורבים בליבו. כל אותו הלילה לא ישן הרב.

"איך יכולנו לחשוד במאיר אנשיל הצדיק ונקי הכפיים?" ייסר את עצמו. כאשר האיר השחר, הרב סיים את תפילתו והזדרז לקחת עגלה ולנסוע לעיר סיניאטין ועמו צרורים חמש מאות זהובים. הוא הגיע לעיר ופנה לביתו של מאיר אנשיל, אבל אדם אחר פתח לו את הדלת. "אתם מחפשים את מאיר אנשיל? הוא כבר לא גר כאן" אמר הזר, "הוא עבר עם משפחתו לבקתה רעועה בקצה העיר."

עתה הרגיש הרב נורא בגללו נאלץ מאיר אנשיל לחיות בעוני. מאיר אנשיל, קיבל את הרב בכבוד ובשמחה בבקתתו הדלה, כאילו מאום לא אירע. הרב ביקש בדמעות את סליחתו על חשד השווא הנורא שחשדו בו והחזיר לו את כספו. מאיר אנשיל סלח מיד.

"מדוע הודית בחטא לא לך?" שאל הרב. "ראיתי את צערו של הרב על אובדן הכסף, ולא יכולתי לשאת זאת! החלטתי בליבי לתת את הכסף לרב בתור מתנה, כדי לשמחו!" ענה מאיר אנשיל בענוותנות, והשפיל את עיניו, "חצי מהסכום יכולתי לתת מיד, אבל את החצי השני השגתי רק לאחר שמכרתי את דירתו!"

"צדיק אתה ואנחנו חטאנו!" התפעל הרב, ותוך כדי דיבורו הרעיף עליו שפע ברכות: "יהי רצון, שתעלה מעלה מעלה, כספך לא יספר מרוב, ותמיד אתה ובניך ובני בניך עד עולם יעטרו את נזר העושר והגדולה!" וברכת הצדיק נתקיימה במלואה. מאז התחיל מאיר אנשיל להתעשר, עד שהגיע לפסגת העושר וההצלחה.

ואם אינכם יודעים עדיין במי עוסק הסיפור, נגלה את שמו המלא של האיש: מאיר אנשיל, הראשון לבית רוטשילד...

המלצה אחת בשבוע

הפצט - המלצה מתוך ספר:

"לפעמים, כדי לדעת מה אתה מחפש, אתה צריך לחזור למקום שממנו יצאת. הלכת מהסלון לחדר השינה כדי לקחת משהו, הגעת לחדר השינה ושכחת מה בעצם רצית להביא, אתה חוזר לסלון, רואה את מה שמזכיר לך את הצורך, וחוזר לחדר השינה להביא אותו. כך גם בהתקדמות האישית שלך - זה שאתה חוזר אחורה זה לא סימן רע, לפעמים אתה חייב לחזור אחורה כדי לדעת מה בעצם אתה מחפש."

(אילן הייטנר, מתוך הספר "קצוות").

בס"ד

"קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' צלייך לרא"

(ישעיה ס', א')

אם את מעוניינת במקום מרתק ומאתגר
בבית חינוך מלא תורה, אור, אהבה ושמחה.
בית הדורש הרבה, אך קשוב לצרכיך.
מקום שיאפשר לך לבטא את עצמך,
לפתח את כישוריך
ובעיקר - לגדול

אולפנת אמית אוריה - היא המקום עבורך.

"הקודש והחול ביחד עושים את החיים שלמים" (מאמרי הראי"ה)

- ⊕ מגמות הלימוד באולפנה: ביוטכנולוגיה, רובוטיקה, פיזיקה, תקשורת וחברה, ספרות.
- ⊕ באולפנה כיתות עומק - מסלול למצוינות תורנית ולימודית.
- ⊕ למידה מתוך חוויה - הדף השבועי, הרמב"ם היומי, לימוד בית מדרש, תוכנית 'תורה לשמה' ומדרשה לבנות.
- ⊕ תלמידות האולפנה משתתפות בפרוייקטים לימודיים וחברתיים- יזמים צעירים, רובוטיקה, המוצעה לשלום הילד, "אור באוריה" - מועדונת אחה"צ ומעורבות חברתית ענפה.

*באולפנה שלנו, באווירה תרנית ואיטלקית גבוהה
תבגשי צוות חינוכי ואקדמי, מסור ואמי.
תאמצי אימונים תרניים וציונים ברמה גבוהה
תתחברי לחברה נעימה של בנות כמוך
תזכי להתנדב ולתרום לקהילה*

יום ראיונות ומבדקי התאמה יתקיים ביום שני, כ' שבט (9/2/14) באולפנה.
לרישום ובירורים - משרדי האולפנה בטל' - 08-6650338, 08-6277769.
ליצירת קשר ניתן להכנס לאתר "אולפנת אמית אוריה" באינטרנט

נשמח לראותכן
משפחת האולפנה

זמני כניסת ויציאת השבת

<u>יציאת השבת</u>	<u>כניסת השבת</u>	<u>העיר</u>
17:44	16:29	ירושלים
17:46	16:43	תל אביב
17:47	16:48	באר שבע

"והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו ובפיות עמך בית ישראל,
ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך לומדי
תורתך לשמה"

שבת שלום

בברכה,

נעה הכהן

ראש האולפנה.